தமிழ் இலக்கியங்களில்
கலை மற்றும் பண்பாட்டுப் பதிவுகள்

(பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்)

நாள்: 14–03–2026

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் **இரா. பாலகிருஷ்ணன்**

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

தமிழ்த்துறை

பாரத் உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

தாம்பரம், சென்னை – 600 073.

நூல்	:	தமிழ் இலக்கியங்களில் கலை மற்றும் பண்பாட்டுப் பதிவுகள் (பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்)
பதிப்பாசிரியர்	:	முனைவர் இரா. பாலகிருஷ்ணன்
பொருள்	:	இலக்கியம்
பதிப்பு	:	2026
பக்கங்கள்	:	*xiv* + 460
வெளியீடு	:	தமிழ்த்துறை, பாரத் உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், கலை மற்றும் அறிவியல் புலம், தாம்பரம், சென்னை – 600 073
பதிப்பு	:	இயல் 43, பரிசுத்த அருள்வனம் நாஞ்சிக்கோட்டை புறவழிச்சாலை, தஞ்சாவூர் – 613 005.
தொடர்புக்கு	:	9940558934
ISBN	:	**978-81-996195-0-0**
விலை	:	₹ 600

40. பண்டையத்தமிழரின் கவின்கலைகள் 248
முனைவர் அ. சாந்தி

41. பத்துப்பாட்டில் காணலாகும் இசை நுட்பங்கள் 252
முனைவர் கே. இரா. கமலாமுருகன்,

42. புறநானூற்றில் கொல்லர்களின் தொழில்நுட்பம் 258
முனைவர் ஜெ. ஜெயப்பிரதா,

43. பொருநராற்றுப்படையில் விருந்தோம்பல் 264
ர. வில்வ விருக்ஷா

44. மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் 268
செ. மஞ்சு, முனைவர் சு.சாந்தி

45. அகநானூற்றில் கற்பனைத் திறன் 274
முனைவர் இரா.பாலகிருஷ்ணன்

46. உடன்போக்கில் நற்றாயின் உள்மன வெளிப்பாடுகள் 283
அ. வெங்கடேசன்

47. சிலப்பதிகாரத்தில் இசை 288
மு. ஜீவிதா

48. வ.உ.சி. படைப்பும் சமூக சீர்திருத்தமும் 292
முனைவர் தே. இளங்கோவன்

49. வெற்றிமாறன் திரைப்படங்களில் சமூகப் பார்வை 296
பூ. டில்லி பாபு

50. அண்ணாவின் சிறுகதையில் சமூக சிந்தனை 304
ப. பிரவீன்

51. அண்ணாவின் அரசியல் வாழ்வு 309
மா. நவீன்

52. இலக்கியங்களில் அறிவியல் பார்வை 313
செ. ஆகாஷ்

53. பெண்பாற் புலவர்கள் படைப்புகளில் மகளிர் வாழ்வியல் 318
முனைவர் கே. சி. ஆர். ஷிஜி

மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் பண்பாட்டு விழுமியங்கள்

செ.மஞ்சு,
பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

முனைவர் **சு.சாந்தி**
உதவிப் பேராசிரியர் & நெறியாளர்,
தமிழ்த்துறை,
வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
பல்லாவரம், சென்னை **–600 117.**

முன்னுரை

தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றில் 'அறம்' என்பது மிக உன்னதமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சங்க இலக்கியங்களில் வீரமும் காதலும் முன்னிறுத்தப்பட்ட நிலையில், அதற்குப் பிந்தைய காப்பியக் காலத்தில் 'ஒழுக்கமும் ஈகையும்' முதன்மை பெற்றன. சீத்தலைச் சாத்தனார் இயற்றிய மணிமேகலை, பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளைத் தாண்டி, மனிதகுலம் முழுமைக்குமான பொதுவான பண்பாட்டு விழுமியங்களை முன்மொழிகிறது. ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றான மணிமேகலை, ஒரு சமயச் சார்புடைய காப்பியமாக இருப்பினும், அது முன்வைக்கும் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் காலத்தைக் கடந்தவை. "பசிப்பிணி மருத்துவன்" என்று போற்றப்படும் மணிமேகலையின் வழியாகச் சீத்தலைச் சாத்தனார், அறம், ஈகை, ஒழுக்கம் மற்றும் வாழ்வியல் நெறிகளைத் தமிழ் மண்ணின் பண்பாட்டோடு இணைத்துக் கூறுகிறார்.

ஈகை விழுமியம்: பசிப்பிணி என்னும் பகை

மணிமேகலை காப்பியத்தின் ஆணிவேர் "பசி நீக்குதல்" என்பதாகும். ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு என்பது அங்கு வாழும் கடைசி மனிதனின் பசி ஆறுவதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது என்பதைச் சாத்தனார் வலியுறுத்துகிறார்.

மணிமேகலை தெய்வம் மணிமேகலைக்கு அறத்தைப் போதிக்கும்போது, உலகியல் சார்ந்த தேவைகளுக்கே முதலிடம் அளிக்கிறது. உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியவற்றை வழங்குவதே உண்மையான ஆன்மீகம் என்று அது வரையறுக்கிறது.

ஆபுத்திரன் என்ற பாத்திரத்தின் மூலம், "தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை எனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்" என்ற பாரதியின் கருத்திற்கு முன்னோடியாகச் சாத்தனார் திகழ்கிறார். பசுவைத் தடுத்த நிறுத்த முயலும் அவனது செயல், 'உயிரிரக்கம்' (Compassion) என்ற பண்பாட்டு விழுமியத்தின் உச்சமாகும்.

"அறமெனப் படுவது யாதெனக் கேட்பின் மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்க் கெல்லாம் உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது கண்டது இல்" [1]

இந்த வரிகள் உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகளை வழங்குவதே உண்மையான அறம் என்கிறது.மணிமேகலை முன்வைக்கும் மிக முக்கியமான பண்பாட்டு விழுமியம் 'பசி நீக்கல்' ஆகும். பசியை ஒரு பிணியாக (நோய்) இக்காப்பியம் கருதுகிறது.

அமுதசுரபி என்பது குறையாத வளத்தின் குறியீடு. மணிமேகலை முதன்முதலில் ஆதிரையிடம் பிச்சை பெற்று, உலகிலுள்ள வறியவர், ஆதரவற்றோர் என அனைவருக்கும் உணவளிக்கிறாள். இது 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற தமிழர் பண்பாட்டின் நடைமுறை வடிவமாகும்.

"உண்டி கொடுத்தார் உயிர் கொடுத்தாரே" என்ற வரிகள், ஒரு மனிதனின் உயிர் வாழும் உரிமையை உறுதி செய்வதே ஒரு சமூகத்தின் முதல் பண்பாடு என்கிறது.

பசியை ஒரு தீராத நோய் (பிணி) என்று சாத்தனார் உருவகப்படுத்துகிறார். இதனை நீக்குவதே அறத்தின் உச்சம்.

"ஆற்றுநர்க்கு அளிப்போர் அறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றாதார் அடுபசி களைவோர் உய்ந்தோர்"[2] [காதை 11: 92–93]

செல்வந்தர்களுக்குக் கொடுப்பவர்கள் அறத்தை விலைக்கு விற்பவர்கள் (புகழுக்காகச் செய்பவர்கள்). ஆனால், உணவின்றி வாடும் ஏழைகளின் பசியைத் தீர்ப்பவர்களே உண்மையான அறம் செய்தவர்கள்; அவர்களே உய்யும் நெறியைப் பெற்றவர்கள்.

சமூகச் சீர்திருத்த விழுமியங்கள்

மணிமேகலை ஒரு மத போதகரைப் போலன்றி, ஒரு சமூகச் சீர்திருத்தவாதியைப் போலச் செயல்படுகிறது.

மன்னராட்சி காலத்தில் மன்னன் எவ்வழி மக்கள் அவ்வழி என்பது மரபு. மணிமேகலை மன்னனுக்கு அறத்தை அறிவுறுத்துகிறது.

ஒரு நாட்டின் வளம் என்பது அந்த நாட்டின் மன்னன் செய்யும் முறையான ஆட்சியில் உள்ளது. மழை பொய்த்தாலோ, பசி பெருகினாலோ அதற்கு மன்னனே பொறுப்பு என்ற பொறுப்புணர்வு மிக்க அரசியலை இக்காப்பியம் போதிக்கிறது.

அறம் என்பது சடங்குகளில் இல்லை, அது மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் உள்ளது என்பதை மணிமேகலை தெய்வம் சுதமதிக்கு விளக்குகிறது.

"அறமெனப் படுவது யாதெனக் கேட்பின்
மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது
கண்டது இல்"[3] [காதை 25: 228–231]

அறம் என்றால் என்ன என்று கேட்டால், மண்ணில் வாழும் உயிர்களுக்கெல்லாம் உணவும், உடையும், இருப்பிடமும் கொடுப்பதைத் தவிர வேறொன்றையும் நான் கண்டதில்லை என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகிறது.

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாதல்

"குற்றவாளிகள் என்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் அல்ல, அவர்கள் திருத்தப்பட வேண்டியவர்கள்" என்ற உயரிய பண்பாடு இக்காப்பியத்தில் வேரூன்றியுள்ளது.

மன்னராட்சி காலத்தில் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கும் இடமாக இருந்த சிறைச்சாலையை, அவர்கள் திருந்தி வாழும் 'அறச்சாலையாக' மாற்ற வேண்டும் என்ற சீர்திருத்தக் கருத்தை மணிமேகலை முன்வைக்கிறது. இது இன்றைய நவீனச் சமுதாயத்தின் "மறுவாழ்வு மையங்களுக்கு" (Rehabilitation Centers) முன்னோடியாகும்.

பண்டைய உலகில் குற்றவாளிகள் துன்புறுத்தப்படுவதே நீதியாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் சாத்தனார் மணிமேகலையின் மூலம்,குற்றவாளிகள் அடைக்கப் பட்டுள்ள சிறைச் சாலையை அகற்றி, அங்கு அறம்

போதிக்கும் அறக்கோட்டத்தை உருவாக்குங்கள் என்று மன்னனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறாள்.

பெண்மை மற்றும் சுதந்திர விழுமியம்

பண்டைய காப்பியங்களில் பெண் பெரும்பாலும் ஆணின் நிழலாகவோ அல்லது இல்லத்தரசியாகவோ மட்டுமே சித்திரிக்கப்பட்டாள். ஆனால் மணிமேகலை தனது வாழ்வின் பாதையைத் தானே தீர்மானிக்கிறாள். மாதவியின் மகளாகப் பிறந்தாலும், கணிகையர் குல வழக்கத்தை உடைத்துத் துறவறம் மேற்கொள்கிறாள்.

மணிமேகலை பல நாட்டு மன்னர்களுடனும், பல்வேறு சமய அறிஞர்களுடனும் சரிசமமாக நின்று விவாதிக்கிறாள். இது பெண்ணின் அறிவுசார் சுதந்திரத்தைப் பறைசாற்றும் பண்பாட்டு விழுமியமாகும். சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்பட்டாலும், மணிமேகலை பெண்ணை ஒரு 'போகப் பொருளாக' பார்க்காமல், 'அறிவுசார்ந்த மற்றும் ஆன்மீகப் பண்புடையவளாக' முன்னிறுத்துகிறது.

பரத்தையர் குலத்தில் பிறந்த ஒரு பெண், அக்குல வழக்கத்தைத் துறந்து அறிவாலும் ஒழுக்கத்தாலும் உயர்ந்து "மணிமேகலைத் துறவி" எனப் போற்றப்படுவது ஒரு சமூகப் புரட்சியாகும். உதயகுமாரனின் காதலை நிராகரிப்பதன் மூலம், ஒரு பெண் தனது இலட்சியத்திற்காக எத்தகைய கவர்ச்சிகளையும் கடந்து நிற்க முடியும் என்பதைச் சாத்தனார் நிறுவுகிறார்.

மணிமேகலை காப்பியத்தின் மிகப்பெரிய பண்பாட்டுப் புரட்சி அதன் கதாநாயகிதான்.மணிமேகலை தனித்து நின்று கடல் கடந்து (மணிபல்லவம்) பயணம் செய்வதும், அரசர்களிடம் பேசுவதும் அன்றைய காலப் பெண்ணின் ஆளுமை வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

ஐவகை அறங்கள்

தனிமனித ஒழுக்கமே பண்பாட்டின் அடிப்படை. மணிமேகலை வலியுறுத்தும் ஐந்து அறங்கள்:

- கொல்லாமை (Non-violence)
- பொய் கூறாமை (Truthfulness)

- *கள்ளுண்ணாமை (Abstinence from alcohol)*
- *பிறன்மனை நயவாமை (Chastity)*
- *களவாமை (Non-stealing)*

பண்பாடு என்பது ஒழுக்கத்தினால் கட்டமைக்கப்படுகிறது. தீவினைகளைத் தவிர்க்கும் பண்பை இது விளக்குகிறது.

"கள்ளும் பொய்யும் காமமும் கொலையும்
உள்ளம் திருந்திய களவும் என்றுஇவை
எள்ளப் பட்டோர் இயல்பினர் ஆகார்"[4] [காதை 24: 77–79]

மது அருந்துதல், பொய் சொல்லுதல், முறையற்ற காமம், கொலை செய்தல், திருடுதல் ஆகிய ஐந்து தீவினைகளைச் செய்பவர்கள் அறிவுடையோரால் இகழப்படுவார்கள்; அவர்கள் பண்பட்ட மனிதர்களாகக் கருதப்பட மாட்டார்கள்.

"பிறந்தோர் இறத்தல் அறிகுறி; இறந்தோர்
பிறத்தல் அறிகுறி; அதனினும் ஈது உணர்"[5] [காதை 30: 104–105]

பிறந்தவர் இறப்பதும், இறந்தவர் மீண்டும் பிறப்பதும் இயற்கையின் நியதி. இந்த நிலையாமையை உணர்ந்து வாழ்வாங்கு வாழ அறமே துணை என்பதை இது விளக்குகிறது.சாதிப் பாகுபாட்டை எதிர்த்து ஆபுத்திரன் பேசும் வரிகள் மிக முக்கியமானவை.

"குலனும் குடிப்பிறப்பும் கலைபயின்ற கல்வியும்
வலம் எனப்படுவன அறஞ்செய்தல் அன்றோ?"[6] [காதை 13]

ஒருவனுக்குப் பெருமை தருவது அவனது குலமோ, பிறப்போ, கல்வியோ அல்ல; அவன் செய்யும் அறச்செயல்களே அவனுக்கு வலிமையையும் பெருமையையும் தரும்.

சமயப் பொறை மற்றும் தர்க்கப் பண்பு

மணிமேகலையில் "சமயக் கணக்கர் தம் திறம் கேட்ட காதை" ஒரு மிகச்சிறந்த வரலாற்று ஆவணம்.பௌத்தம் மட்டுமல்லாது வைதிகம், சைவம், வைணவம், ஆசீவகம், சமணம் எனப் பல்வேறு சமயத் தலைவர்களைச் சந்தித்து மணிமேகலை உரையாடுகிறாள். மாற்றுக் கருத்துக்களைக் காதுகொடுத்துக் கேட்கும் 'ஜனநாயகப் பண்பு' மற்றும் 'சமய

நல்லிணக்கம்' அன்றைய தமிழகத்தில் நிலவியதை இது காட்டுகிறது. மணிமேகலை பிற சமயத் தலைவர்களைச் சந்தித்துப் பேசும்போது அவர்களை இழிவுபடுத்தாமல், தர்க்க ரீதியாக உரையாடுகிறாள். இது மாற்றுக் கருத்துக்களை மதிக்கும் 'சமய நல்லிணக்க' பண்பாட்டைக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை

மணிமேகலை காப்பியம் முன்வைக்கும் விழுமியங்கள் யாவும் "மானுட நேயம்" (Humanism) என்ற ஒற்றைப் புள்ளியில் இணைகின்றன. பசியற்ற சமூகம், குற்றமற்ற வாழ்வு, பெண் சுதந்திரம் மற்றும் அறிவுத்தேடல் ஆகியவற்றை ஒரு பண்பாட்டின் அடையாளங்களாகச் சாத்தனார் கட்டமைத்துள்ளார்.ஒரு தனிமனிதன் தன் பிறப்பால் அல்லாமல், அவன் செய்யும் அறச்செயல்களாலேயே மதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற சமத்துவப் பண்பாட்டை இக்காப்பியம் உரக்கச் சொல்கிறது. மணிமேகலை காப்பியம் முன்வைக்கும் விழுமியங்கள் இன்றும் பொருந்துவனவாக உள்ளன. சீத்தலைச் சாத்தனார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு முற்போக்கான சமத்துவச் சமுதாயத்தைக் கனவு கண்டிருக்கிறார் என்பதை இக்கட்டுரை உறுதி செய்கிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

(Footnotes)

1. சாமிநாதையர், உ.வே. (பதிப்பாசிரியர்), மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரையும், கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1921, பக். 45.
2. சீத்தலைச் சாத்தனார், மணிமேகலை, விழாவறை காதை, வரி 10—15.
3. கந்தசாமி, சோ.ந., மணிமேகலையின் பௌத்த மதம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1976, பக். 112.
4. காசி விஸ்வநாதன், 'தமிழகச் சமூக வரலாறு', தமிழாராய்ச்சித் தொகுப்பு, 1985, பக். 28.
5. கிருட்டிணசாமி ஐயங்கார், S., Manimekalai in its Historical Setting, Luzac & Co, London, 1928, p. 74.
6. மணிமேகலை, பாத்திர மரபு கூறிய காதை, வரி 110

♦ ♦ ♦